

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/10326.**

Benyújtás dátuma: **2020-04-30 09:24**

Parlex azonosító: **VI6YUBC10001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Gurmai Zita (MSZP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **dr. Varga Judit, igazságügyi miniszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: "**Milyen védelmet várhatnak a családon belüli gazdasági erőszak áldozatai?**"

Tisztelt Miniszter asszony!

A női érdekvédelemmel foglalkozó szervezetek tapasztalatai szerint a bántalmazó kapcsolatok egyik legnehezebb időszaka a válás után kezdődik a nő számára. Az ismert esetek azt mutatják, hogy a Büntető Törvénykönyv család elleni bűncselekményekről szóló XX. fejezete nem képes maradéktalanul megvédeni az egyedül maradt anyát és gyermekét a válást követő gazdasági erőszaktól.

Ennek veszélyét nem lehet eléggé túlbecsülni, mert a jelenség már néhány hét után is súlyos nélkülözést és helyrehozhatatlan anyagi- és nem materiális kárt okozhat. A gyerektartás szándékos meg nem fizetése ugyanis már egy-két hónap után is azt eredményezheti, hogy a család nem tudja fizetni a rezsiköltséget és akár az az áramot is kikapcsolhatják otthonukban.

Újabb anyagi károkhoz vezethet az is, ha a folyamatos anyagi megterhelés tönkre teszi az anya hitelminőségét, így a hirtelen támadt pénzügyi nehézségek esetén már nem tud kölcsönhöz folyamodni. Amennyiben az apa folyamatosan alaptalan eljárásokkal és feljelentésekkel zaklatja a családot, azzal szándékosan okozhat csillagászati összegű költséget a gyermekét egyedül nevelő anyának. Végül a bántalmazó rosszhiszeműen megindított gyermekelhelyezési pere súlyos megbetegedést okozhat és meggátolja az anya munkavégzésben, ami szintén anyagi károkozáshoz vezet.

A válás utáni folyamatos erőszak a magyar jog számára láthatatlan marad, kriminalizálása a mai napig nem történt meg kielégítő módon a hazai szabályozásban. A gyermektartást szándékosan nem fizető apa ugyanis a gyakorlatban legtöbbször semmiféle olyan szankciót nem kap, amely

visszatartaná a hasonló cselekményektől. Esetleges büntetése ráadásul korlátlanul enyhíthető, ha fizetési kötelezettségének az elsőfokú ügydöntő határozat meghozataláig mégis eleget tesz.

A fentiekre tekintettel kérdezem tisztelt Miniszter asszonyt:

1. Tervezi-e a fentieknek megfelelően a Büntető Törvénykönyv XX. fejezetének felülvizsgálatát?
2. Készített-e javaslatokat a Családjogi Szakértő Munkacsoport a válás utáni gazdasági erőszak megelőzéséről?
3. Együttműködik-e az ügyben a tárca az EMMI család-és ifjúságügyért felelős államtitkárságával?